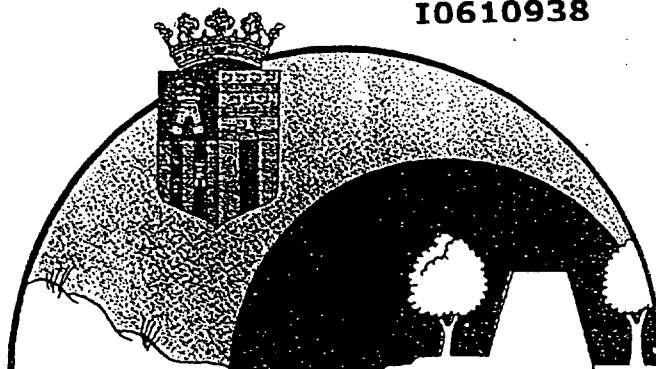

I0610938

**Waterschap
de briele dijkkring**

PEILBESLUIT

OOSTVOORNSE MEER

TOELICHTING MET
BIJLAGEN EN KAARTEN

vastgesteld
bij besluit van de Verenigde Vergadering
d.d. 24 november 2000, nr. 11-00-13

goedgekeurd
bij besluit van Gedeputeerde Staten
van Zuid-Holland
d.d. 21 december 2000, nr. DWM/2000/13762

REVISIE: OKTOBER 2000

INHOUDSOPGAVE TOELICHTING PEILBESLUIT OOSTVOORNSE MEER

- 1 Inleiding:
- 2 Ontstaansgeschiedenis:
 - Deltagebied*
 - Afsluiting Brielse Maas*
 - Het Oostvoornse Meer*
 - Aanleg van het Brielse gat/Oostvoornse Meer*
 - Zandwinning*
 - Afscherming noordzijde Oostvoornse Meer*
 - Afwatering Duingebied*
 - Peilbeheersing, gemaal en botenhuis*
 - Overdracht Rijk--> waterschap*
 - Herinrichting*
- 3 Gebiedsomschrijving:
 - Begrenzing*
 - Afwatering*
 - Bestemmingen en functietoekenning*
 - Het streekplan*
 - Het bestemmingsplan*
 - Het provinciaal waterhuishoudingsplan*
 - Het Integraal Waterbeheersingsplan 2*
 - Natuurgebieden*
 - Visstand*
 - Wildstand*
 - Ecologische Hoofdstructuur/natuurontwikkelingsgebieden*
 - Relatienota beheers- en reservaatgebieden/beheersplan Voorne-Putten*
 - Natuurontwikkeling*
 - Recreatie*
 - Algemeen*
 - Bestrijding van wier en alg*
- 4 Kader van het Peilbesluit:
 - Algemeen*
 - Het IWBP 2*
 - Uitgangspunten bepaling oppervlakten*
- 5 Waterhuishoudkundige situatie:
 - Geografische begrenzing en gebiedsgrootte*
 - De waterhuishoudkundige infrastructuur*
 - Water af- en aanvoer*
 - Peilbeheer*
 - Relatie met de kwaliteitsbeheerder*
 - Calamiteitenbestrijding*
 - Botulismebestrijding*
 - Kadaverbestrijding*
- 6 Drooglegging
 - Droogleggingsnormen*
- 7 Waterkwaliteit:

*Algemeen
Biologische waterkwaliteit
Chloridegehalte
Kwel en inzijging*

8. Peilvoorstel:
*Overweging
Voorstel*
- 9 Planologie:
- 10 Overleg met instanties:
- 11 Inspraak:
- 12 Commentaar:
- 13 Gebruikte literatuur:

Tabellen bij de toelichting:

- Tabel 1 Overzicht peilbeheer en neerslag 1996
- Tabel 2 Overzicht peilbeheer en neerslag 1997
- Tabel 3 Overzicht peilbeheer en neerslag 1998
- Tabel 4 Overzicht peilbeheer en neerslag 1999

Tekeningen bij het peilbesluit:

- Kaart 1 Waterdieptes na zandwinning
- Kaart 2 Bestemmingen volgens Streekplan
- Kaart 3 Waterstaatkundige kaart, schaal 1:10.000

Oktober 2000

TOELICHTING

behorende bij het

Peilbesluit

OOSTVOORNSE MEER

1. Inleiding.

Het gebied van het waterschap De Brielse Dijkkring is verdeeld in een aantal peilgebieden. De peilgebieden zijn samengebracht naar bemalingsgebieden. Een peilbesluit omvat één of meer bemalingsgebieden.

Bij peilbesluiten gaat het om besluiten in de sfeer van regeling van de waterbeheersing, waarbij sprake is van verschillende belangen. Te denken valt aan akkerbouw, veeteelt, glastuinbouw, woongebieden en, zoals voor het onderhavig gebied, natuur-, bos- en duingebieden, recreatie en verkeer.

Bij het nemen van een peilbesluit dient de waterbeheerder met alle in het geding zijnde belangen rekening te houden.

Op grond van het Provinciaal Waterhuishoudingsplan moeten voor het gehele beheersgebied peilbesluiten worden opgesteld. Dit is uitgewerkt in artikel 43 van de Verordening Waterhuishouding Zuid-Holland, waarin staat dat tenminste eenmaal in de tien jaar een peilbesluit moet worden herzien.

Vanaf 1991 heeft het waterschap de herziening van de peilbesluiten aangepakt. Goedgekeurde nieuwe peilbesluiten zijn:

- peilbesluit Zoetwaterboezems, goedgekeurd d.d. 13 juli 1992, nr. DWM/42990;
- peilbesluit Putten, goedgekeurd d.d. 7 juli 1994, nr. DWM/68480;
- peilbesluit Voorne-Oost, goedgekeurd d.d. 29 maart 1995, nr. DWM/84615;
- peilbesluit Klein Voorne-West, goedgekeurd d.d. 24 maart 1997, nr. DWM/127284;
- peilbesluit Kanaal door Voorne, goedgekeurd d.d. 16 september 1997, nr. DWM/144234;
- peilbesluit Restpeilgebieden, (gedeeltelijk) goedgekeurd d.d. 16 september 1997, nr. DWM/144233, met uitzondering van peilgebied 517;
- peilbesluit Groot Voorne-West, goedgekeurd d.d. 16 september 1999, nr. DWM/170867.

Het peilbesluit voor de bebouwde kom van de gemeente Rozenburg zal eerst dan ter hand worden genomen als een geïntegreerd stedelijk waterhuishoudingsplan is opgezet in samenwerking met het Zuiveringschap Hollandse Eilanden en Waarden.

Voor peilgebied 517, polder Zuidoord, is een proef met de waterstand gehouden en na rapportage zal een nieuwe procedure worden gestart om het peil van dit peilgebied vast te stellen binnen het peilbesluit van de restpeilgebieden.

Hiermee zijn nagenoeg in het gehele gebied van Voorne-Putten-Rozenburg de peilen in nieuwe peilbesluiten vastgelegd.

In dit peilbesluit wordt voor het eerst het peil van het Oostvoornse Meer vastgelegd, nadat het gebied door Rijkswaterstaat is overgedragen aan het waterschap.

Daar het natte oppervlak van het Oostvoornse Meer circa de helft uitmaakt van het bemalingsgebied, zal het in te stellen peil als streefpeil worden aangehouden nabij het gemaal aan de noordoever. Ook het gebied van de binnenduinen is nu opgenomen.

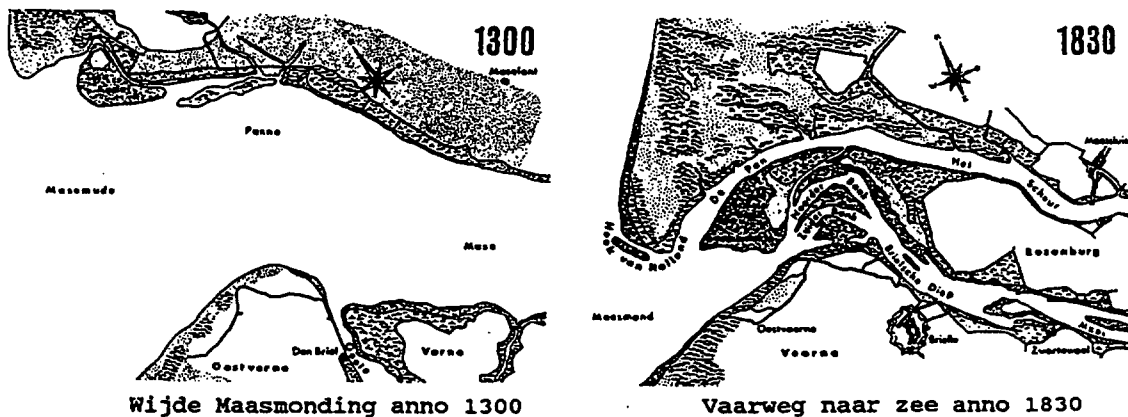
Dit gebied maakt deel uit van het bemalingsgebied. Hoewel geen peil te handhaven is, heeft het met drangwater invloed op het noordelijk gelegen gebied.

Bij de voorbereiding van dit peilbesluit is overleg geweest met de gemeente Westvoorne, de natuurterreinbeherende instantie het Zuidhollands Landschap en het Recreatieschap Voorne-Putten-Rozenburg.

2. Ontstaansgeschiedenis.

Deltagebied.

De voortdurende zeespiegelrijzing en klimaatveranderingen met zware stormperiodes hebben

Ka

Maasmond anno 1300 en 1830

artjes

zo'n tweeduizend tot duizend jaar geleden de Rijn- en Maas-uitmondingen sterk doen veranderen. Tussen 400 en 900 jaar na Christus spoelen de buitenste duinregels voor de kust weg.

Rond 900 jaar na Christus strekte de Hollandse kust zich aan de zuidzijde nog uit tot de Grevelingen. Door de mariene transgressie, de stijging van de zeespiegel, in de periode van 900 en 1100 jaar na het begin van onze jaartelling en de verruiging van het klimaat, verandert de Delta volledig.

Na grote overstromingsrampen zijn de rivieruitmondingen drastisch gewijzigd, waarbij de "Mase monde" is ontstaan.

In 1219, nadat de Marcellusvloed ernstige schade had aangebracht, werden de monniken van ter Does bij Brugge geroepen om de noordkust van Voorne te herstellen.

Omstreeks deze tijd wordt de terugtrekking van de zee merkbaar; de rivieren voeren grote hoeveelheden slib en zand mee naar de Delta. In de hierna volgende eeuwen verandert de *Mase mond* voortdurend, stelsels van banken en kreken geven telkens de estuarium een andere vorm. Platen als de Krabbe, de Panne, de Pit en later de Westplaat (die van belang is voor het ontstaan van het Oostvoornse Meergebied), alsook het schiereiland De Beer, begrenzen het gebied genaamd "Hoek van Holland". Dit gebied is nu gesitueerd in het huidige Oostvoornse Meer.

In deze periode wordt de vaarweg naar het zich sterk ontwikkelend Rotterdam steeds moeilijker begaanbaar voor de groter wordende schepen. Koning Willem I besluit het Kanaal door Voorne te laten aanleggen (zie voor de geschiedenis ook het peilbesluit Kanaal door Voorne). Echter dit kanaal bleek de scheepvaartontwikkeling niet voor te kunnen blijven.

Ingenieur Caland ontwikkelde een plan voor een nieuw aan te leggen, vrije uitweg naar zee in het verlengde van "Het Scheur". De te graven vaargeul was geprojecteerd dwars door de aangroeiende "Hoek van Holland" ten noorden van "De Beer". In 1870 werd de *Nieuwe Waterweg* in gebruik genomen, waarna de oude vaargeul "De Panne" naar de mond van de Maas werd afgedamd.

Afsluiting Brielse Maas.

De Brielse Maas verloor door de bovengenoemde afdamming zijn voornaamste betekenis als afvoer van rivierwater. Door zandwinning ten behoeve van industrieterreinen van Rotterdam (als de Waalhaven), werd de bedijking van Voorne-Putten danig verzwakt. Het rijzen van de zeespiegel en een bodemdaling van 1-1,5 millimeter per jaar, alsook door het bij vloed stroomopwaarts bewegen van de zoutgrens, deden mede op aandrang vanuit de agrarische wereld, de ingenieurs van Rijkswaterstaat plannen maken voor een afsluitdam. Mede door de zeer droge zomers van 1947 en 1949, die veel schade aan de veeteelt en tuinbouw op Voorne-Putten en Rozenburg veroorzaakten, werd in de tweede helft van 1949 begonnen met de bouw van de Brielse Maasdam ten westen van het Kruiningergors.

Door de afsluiting is een zoetwaterreservoir, het Brielse Meer, gecreëerd.

Het gebied ten westen van de Brielse Maasdam met een oppervlakte van 200 tot 300 hectare was reeds bezig te verlanden met zand en slib. Dit proces is met de afsluiting verder versneld.

Het Oostvoornse Meer.

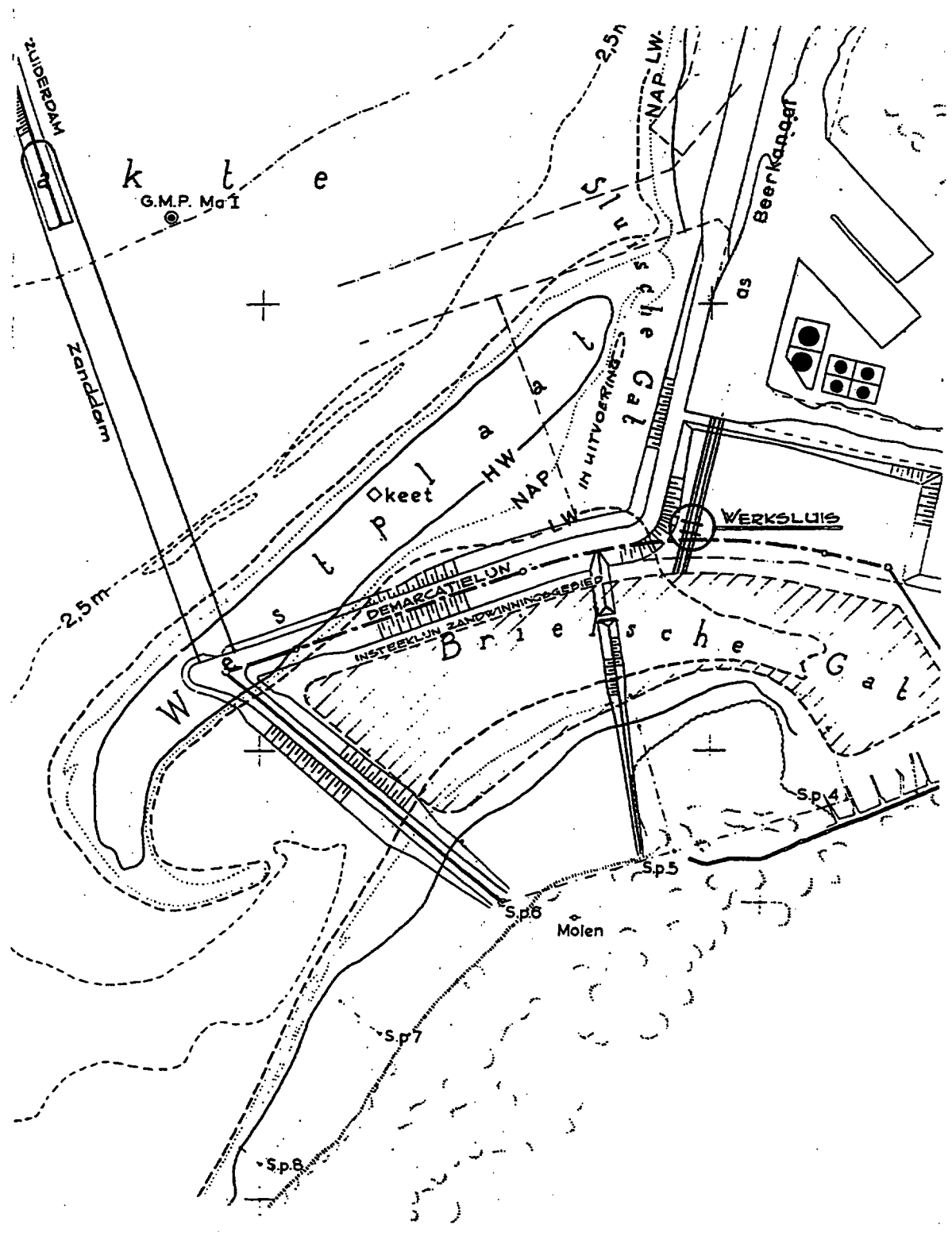
Eind jaren vijftig werden, vanwege de verdergaande industrialisatie en komst van steeds grotere (mammoet-)schepen, plannen voorbereid voor een nieuwe havenmond met een te graven diepte van 23 meter en de aanleg van industrie- en haventerreinen.

Aanleg van het Brielse Gat/ Oostvoornse Meer.

In 1963 werd vanaf de Brielse Maasdam zeewaarts de zuidrichel opgespoten tot halverwege de Demarcatielijn (de zuidelijkste begrenzing van de industriële ontwikkeling). Op de zuidrichel ligt de Europaweg etc.; een compartimenteringsdam werd opgespoten vanaf dit punt naar het midden van het Groene Strand van Voorne. In de zuidrichel, op circa 2 kilometer uit de Brielse Maasdam, werd een werksluis gebouwd om zware bodemzuigers te schutten naar het oostelijk afgesloten Brielse Gat.

Deze sluis is in 1976 weer afgebroken en de oude toegang aan de noordzijde staat nu bekend als haventje, genoemd de Tanisbaai in het Hartelkanaal.

Ondertussen werd de zuidrichel vanuit het Beerkanaal verder westwaarts opgespoten tot aan de Westplaat; hier vandaan werd de Brielse Gatdam, later Primaire Dam genoemd naar strandpaal 6, opgespoten. Aldus ontstond eind 1965 het Brielse Gat, later *Oostvoornse Meer* genoemd.

Kaart Brielsche Gat met demarcatielijn en werksluis

Zandwinning.

In vooral het westelijke deel van het Brielse Gat is zand gezogen tot een diepte van 60 to 65 meter. Het pleistocene zand op die diepte was van matig tot grof zand en fijn grint. Doordat in het oostelijk deel veel kleilagen aanwezig waren (de zogenaamde Rotterdamse leemlaag), werd door de ongeschiktheid voor het opspuiten van haventerreinen door Rotterdam de zandwinning in 1969 gestaakt. Ook verklaart dit de diepte van het Oostvoornse Meer (tot 30 -40 meter beneden NAP). Zie kaart 1.

Van het plan dit gat te verondiepen met havenslib is afgezien.

In de herfst van 1973 is door de toenmalige regering besloten het Brielse Gat afgesloten te houden en in 1978 werd besloten de Brielse Gatdam te verzwaren tot deltanormen.

Hiermee werd de mogelijkheid opgehouden om deze te gebruiken als primaire waterkering.

Afscherming noordzijde Oostvoornse Meer.

Bij het vaststellen in 1964 van de demarcatielijn is als zuidelijke grens van de Maasvlakte een afschermende strook voorgeschreven. De aanleg van de zogenaamde visuele afscherming is in 1984 voltooid.

Vooruitlopend op een besluit omtrent de definitieve bestemming en inrichting van het Brielse Gat werden als veiligheidsmaatregel na voltooiing van de zandwinning de oevers geherprofileerd. Hiervoor is vanaf de waterlijn tot circa 2,00 meter hieronder een flauw talud verkregen, zodat het gevaar van de steile oevers teniet is gedaan.

Deze werkzaamheden zijn uitgevoerd langs het gehele meer behalve langs het Groene Strand aan de zuidoostzijde bij Oostvoorne. Dit in verband met de natuurwetenschappelijke en landschappelijke waarde van dit terrein en omdat hier het zand minder diep is weggezoogen vanwege de zeer grote hoeveelheden slib. Het vrijkomend zand werd deels aangewend voor de aanleg van kleine kunstduintjes tot 2,00 meter hoog. De overgang tussen afgevlakte flauwe vooroevers en het steile onderwatertalud is gemarkeerd met houten palen en waarschuwborden.

Afwatering Duingebied.

Voor de Tweede Wereldoorlog ontwaterde het duingebied via duinpannen in de zeereep op natuurlijke wijze af naar het strand (zie de waterstaatkundige kaart hierbij). Door ingrijpen in de zeventiger jaren, waarbij deze laagtes in de zeereep zijn gedicht, moest het water afgevoerd worden richting het "vliegveld".

In de beginjaren dertig zijn werken uitgevoerd met betrekking tot de aanleg en ontwatering van het "vliegveld" van Oostvoorne ten oosten van de Sipkeslag. Door de zwaarder wordende vliegtuigen en het niet "vast-droog" krijgen van de grasmat van het vlieg-veld, kwam het terrein eind jaren dertig in verval. Na de oorlog werd bioloog C. Sipkes voor de eigenaar, het Administratiefonds Rotterdam, aangesteld als beheerder.

Hij liet door de latere Sipkeslag een tweetal duikertjes leggen om water ten zuiden van het Bunker-inspectiepad af te voeren naar de sloot langs het vliegveld. Ook liet hij een paar windmolentjes plaatsen om eventueel bij droogte weer water te kunnen pompen naar de duinvallei langs het inspectiepad. Het vliegveld waterde af op de Biezenvallei, die vervolgens via een lage slenk natuurlijk afwaterde over het Groene Strand naar het toen nog open zijnde Brielse Gat. De Brielse Gatdam (ook genaamd "Primaire dam" als waterkering) sloot in 1966 het "Gat" af.

Eind zestiger jaren werd als veranderde beheersinstelling een langsdrainage in het vliegveld aangebracht en een dam met duiker en afsluiter ten oosten van het vliegveld gemaakt. Hierdoor werd het mogelijk om het vliegveld in de winter drasnaf tot onder water te zetten als er voldoende (drang-)water onder de Sipkeslag kon worden aangevoerd. In het voorjaar was het

met deze middelen mogelijk het water en grondwater sneller naar beneden te brengen ten gunste van de orchideeën-vegetatie.

Deze inmiddels goed beschutte vliegveldvallei werd in de winter met vergunning gebruikt als ijsbaan door de ijsvereniging Oostvoorne.

Door de Duitsers werd een betonnen weg langs de duinvoet aangelegd ter ontsluiting van de verdedigingswerken op de kop van Voorne. Door middel van een keerklep in een duiker onder deze betonweg door werd de verdere afwatering van de biezenvallei geregeld, waarbij het water z'n vrije loop zocht over het Groene Strand. Toen hier aanlanding/aanzanding optrad, werd een afwateringssloot aangelegd en ontstond de zogenaamde Strandbeek, het tracé volgend van de verlande grote kreek over het Groene Strand.

Door het wegvallen van eb en vloed werd de afwatering van het Groene Strand ook problematischer en werd een extra afvoer met overloop naar een ander deel van het Groene Strand aangelegd om dit vochtiger te houden.

Peilbeheersing, gemaal en botenhuis.

Na het beëindigen van de zandwinning (1970) en het vastleggen van de oevers (1974) vond regelmatig afkalving van de onverdedigde oevers plaats door windgolven.

In 1979 zijn grinddammen als oeververdediging aangelegd (ontwerphoogte tussen N.A.P. +1,20 en 1,25 meter).

Uit diverse documenten blijkt dat verschillende peilen voor 's zomers en 's winters genoemd zijn, variërend van N.A.P. +0,20 en N.A.P. +0,60 meter, en ook dat er geen officieel peil is vastgesteld. Het Rijk als beheerder heeft een peil van N.A.P. +0,40 meter zoveel mogelijk aangehouden. Na de overname door het waterschap, is dit beleid voortgezet met dien verstande, dat gekeken zou worden of een meer dynamisch peilbeheer hier meer op z'n plaats zou zijn. Zie verder blz. 13 "peilbeheer".

Aangezien in verband met de doortrekking van de leidingen, wegen en spoorwegen naar de Maasvlakte de werksluis, waardoor de afwatering naar zee plaatsvond, moest worden ontmanteld, werd in 1972 een pomp-gemaal gebouwd. Deze werd uitgerust met twee Flygt rioolwaterpompen type CS 3101 en een leiding rond 500 millimeter naar het Hartelkanaal. Gelijktijdig werd een aanlegplaats met botenhuis gebouwd waarin de pompinstallatie werd ondergebracht. De twee pompen hadden een pompcapaciteit van 0,035 m³/seconde elk (= totaal maximaal 4,2 m³/minuut).

In verband met de functiewijziging van de visuele afscherming naar primaire waterkering is in 1993 het gedeelte persleiding van de pompen tot de demarcatielijn vernieuwd. Hiermee werd voldaan aan de eisen die over persleidingen gelegen in primaire waterkeringen worden gesteld. Gelijktijdig werd de pompinstallatie vervangen door één onderwaterpomp, type CS 3201-LT van de firma ITT Flyght.

Overdracht Rijk → waterschap.

In verband met het aanleggen van een primaire waterkering langs noord- en oostzijde van het Oostvoornse Meer is het Oostvoornse Meergebied door het Rijk aan het waterschap overgedragen.

In 1996 nam de Verenigde Vergadering het besluit, nr.11-96-9, om het eigendom van gronden van het Oostvoornse Meer, Brielse Maasdam en Brielse Gatdam van het Rijk over te nemen.

Op voordracht van Gedeputeerde Staten d.d. 13 augustus 1996, nr 4526, hebben Provinciale Staten van Zuid-Holland bij de eerste wijziging van het Reglement Waterschap De Brielse Dijkkring, d.d. 20 december 1996, de inwerkingtreding vastgesteld op 1 januari 1997.

Herinrichting.

Vanaf 1977 tot 1981 is er ambtelijk overleg geweest met betrokken instanties en het toenmalige Openbaar Lichaam Rijnmond over inrichtingsvoorstellen voor het Oostvoornse Meer. Dit heeft

geresulteerd in de aanleg in den droge van de "visuele afscherming aan de noordzijde van het Oostvoornse Meer" tussen april 1983 en februari 1984. Na het gereedkomen hiervan heeft het Openbaar Lichaam Rijnmond een eerste inrichtingsplan ontwikkeld dat, op kleine recreatieve voorzieningen na, verder niet van de grond is gekomen vanwege de hierna volgende opheffing van dit openbaar Lichaam.

Door het Recreatieschap Voorne-Putten-Rozenburg is een herinrichtingsplan "Uitvoering recreatieve inrichting" opgesteld voor verbetering van de noordoever, het "inrichtingsplan Zuid-West-Oever" en (in samenwerking met de gemeente Westvoorne) het plan "Verbetering recreatieve inrichting zuidoever Oostvoornse Meer".

In 1996 en 1997 zijn een duiksteiger, een trailerhelling voor reddingswerk aan de noordzijde en parkeerterreinen aan de zuidzijde aangelegd. Tevens zijn verbeteringen aan de grinddammen, zandstrandjes en zandbodems uitgevoerd. De grinddammen hebben zwaar te lijden gehad van de stormen begin jaren negentig en zijn verstevigd en afgewerkt op een hoogte van N.A.P. + 0,80 tot 0,90 meter.

3. Gebiedsbeschrijving.

Begrenzing.

Om in het westen te beginnen, hier ligt de grens gemiddeld circa 500 meter ten zuidwesten van het Jaagpad, het duinpad over de waterkerende duinregel richting strandpaviljoen de Stormvogel als waterscheiding tussen de waterkerende duinregel en de voormalige duinregel van 1910 gesitueerd. Zie ook de waterstaatskundige kaart.

Ten noorden van de waterscheiding richting noordoost is het peilgebied begrensd door de theoretische binnenkruinlijn van de waterkerende duinregel volgens de legger van primaire waterkeringen.

Hierna buigt de grens af richting noordwest over de theoretische binnenkruinlijn van de Brielse Gatdam (primaire dam).

Ter plaatse van de waterkerende duinregel aan de noordzijde van het Oostvoornse Meer, ligt de begrenzing op de theoretische binnenkruinlijn.

De waterkering aan de oostzijde van het Oostvoornse Meer is uitgevoerd als dijk. Aan de zuidkant van de Stenenbaak-driehoek is de primaire waterkering gelegen richting het sluitingsmonumentje op de Brielse Maasdam.

Aan de zuidzijde valt de grens samen met de bemalingsgrens van het gebied Groot Voorne West (zie ook de waterstaatskundige kaart).

Afwatering.

Het gebied moet worden gesplitst in het duingebied van Voorne en het water en oevers van het Oostvoornse Meer zelf.

De waterscheiding in het zuidwesten van het gebied in het verlengde van het Jachtpad wordt veroorzaakt door de aldaar aanwezige duinrug. Hierdoor loopt het water naar het zuidwesten af naar het Breede Water (dat buiten het bemalingsgebied ligt) en vanaf de waterscheiding naar het noordoosten. Bij een in het natte seizoen onderlopend laag gedeelte duinvlei achter de waterkerende duinregel loopt het water over het A.J. Bootpad naar het gedeelte duinvlei tussen genoemd pad en de Sipkeslag, waarbij het hier liggend bunker- of inspectiepad (uit WO II) evenwijdig aan de waterkerende duinregel in het winterseizoen meestal is ondergelopen.

Tussen de twee parkeerplaatsen aan de zuidzijde van het Oostvoornse Meer (waar de westelijke Strandweg loopt), loopt in natte tijden het gebied vol met regen- en drangwater; dit water zoekt zijn weg via greppeltjes en over het recreatiestrand ten westen van de Strandhaak naar het Oostvoornse Meer.

In 1995 verscheen een voorstudie naar de mogelijkheden van een meer natuurlijker afwatering van de "Vliegveldvlei Oostvoorne" door bureau D+K in opdracht van de Stuurgroep Natuurontwikkeling Voordelta Voorne.

De afwatering van het Oostvoornse Meer zelf geschiedt door de zich aan de noordoostelijk zijde van het meer bevindende pompinstallatie waarover reeds eerder in de paragraaf van de voorgeschiedenis is geschreven.

Vermeldenswaard is dat de pomp wordt verplaatst vanuit het botenhuis naar een ondergrondse betonnen pompkelder. Dit werk wordt in de winter van 1999 tot het badseizoen van 2000 uitgevoerd.

Bestemmingen en functietoekenning.

Voor wat betreft de bestemmingen en de functietoekenningen zijn het Streekplan, het gemeentelijke bestemmingsplan, het provinciale waterhuishoudingsplan en het IWBP2 van belang

Het Streekplan.

Volgens het ontwerp-Interim beleidsnota ruimtelijke ontwikkeling Stadsregio Rotterdam, vastgesteld in mei 1995 door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, is het zuidgedeelte van het plangebied vooral natuur- en reservaatgebied met in de zuidwesthoek van het meer een gedeelte recreatiefgebruik. Ook in de noordwesthoek is bij de duikersclub eveneens een stukje natuurgebied aangegeven (plankaart en kaart 9 van het rapport). Zie kaart 2.

Ook staat op bladzijde 56 van de nota het Voornse Duingebied als eerste genoemd met de opmerking dat een stringente voortzetting van het in voorafgaande streekplannen aangegeven beleid met betrekking tot de instandhouding van de natuurgebieden.

Noot: opvallend is dat alleen op kaart 9 de bestemming van een strook ten noorden van het Groene Strand als agrarisch gebied is aangegeven.

Na overleg met de provincie bleek dat kaart 9 een onvolkomenheid vertoonde in de kleurenreproductie en dat hier toch ook de bestemming van natuurgebied van kracht is.

Het Bestemmingsplan.

In 1979 heeft de voormalige gemeente Oostvoorne een voorbereidingsbesluit genomen voor het gebied Oostvoornse Meer en buitengebied. Na de gemeentelijke herindeling heeft de gemeente Westvoorne voor dit gebied het bestemmingsplan "Zeegebied" vastgesteld. In 1984 werd dit door het Openbaar Lichaam Rijnmond goedgekeurd. In 1992 is een gedeeltelijke herziening van het bestemmingsplan Zeegebied (II) vastgesteld; dit in verband met wijziging van de gemeentelijke grenzen.

Momenteel is er een voorbereidingsbesluit genomen om het gehele bestemmingsplan "Zeegebied" te herzien.

De bestemmingen hierin opgenomen, zijn onder andere:

N, natuurgebied;

dR, dagrecreatieve doeleinden;

Nr, natuurgebied met recreatief medegebruik

(inhoudende het wateroppervlakte);

W, waterstaatsdoeleinden (primair waterkering);

Het provinciaal waterhuishoudingsplan.

Voor wat betreft waterhuishoudingsplannen is voor het Oostvoornse Meer het IWBP2 van het waterschap maatgevend als voortvloeisel van de uitwerking van het provinciaal Waterhuishoudingsplan Zuid-Holland.

Het Integraal Waterbeheersplan 2.

Volgens kaart 3 van het IWBP Zuid-Holland Zuid 2 is het grootste deel van het Oostvoornse Meer buiten de inventarisatie van het grondgebruik gehouden. Slechts de meest zuidelijke rand van het oude duingebied heeft als gebruik "bos, natuur-, recreatie- en overige gebieden" meegekregen. De Strandweg-west is opgenomen als "verkeer en vervoer". Ook een klein gebiedje is (abusievelijk?) opgenomen als "landbouwgrond"; vermoed wordt dat hier het vliegveld bedoeld wordt.

Op kaart 4 van het Integraal Waterbeheersplan 2 is het wateroppervlakte van het Oostvoornse Meer opgenomen met de gebruiksfunctie "recreatiewater en zwemwater". Op kaart 5 is het Groene Strand in het zuidoosten van het peilbesluitgebied opgenomen onder de gebiedsfuncties Natuurgebied met "brak en zout karakter".

Natuurgebieden.

De Visstand.

Vanaf het begin van de recreatieve inrichting heeft de federatie van hengelsportverenigingen De Randstad de huur gehad van Rijkswaterstaat inzake het schubvis-visrecht. Als verantwoordelijke voor de visstand heeft deze organisatie reeds in 1989 aanbevelingen gedaan voor een beter beheer van de visfaciliteiten en de visstand op en in het Oostvoornse Meer.

Bij de overdracht naar het waterschap is de huurovereenkomst in 1997 met de federatie geprolongeerd. Eveneens in dat jaar werd het "Visstandbeheersplan Oostvoornse Meer" vastgesteld. Dit was het resultaat van de in 1993 ingestelde "Visstandbeheers-commissie Oostvoornse Meer"; een visserijkundig onderzoek uit 1994 heeft tot de in het rapport genoemde conclusies en aanbevelingen geleid. Resumerend is het Oostvoornse Meer door het zout/brakke water een uniek water voor salmoniden, als regenboogforel, en paling. Daar het meer echter niet in open verbinding met ander water staat, is een jaarlijkse visuitzetting van ruim 1000 kilogram noodzakelijk. Naast de regenboogforel komen in het Oostvoornse Meer ook nog de beekforel, bruine forel, bronforel en Atlantische zalm voor; verder werd tijdens het visserijkundig onderzoek tevens puitaal, stekelbaars, haring, dikkopje en tarbot aangetroffen.

Het aalvisrecht is door het waterschap verhuurd aan een beroepsvisser.

De Wildstand.

Vooraf het zuidoostelijk en zuidwestelijk deel van het Oostvoornse Meer en het gedeelte Voorns Duin is een zeer waardevol gebied voor zoogdieren en belangrijk rust- en fouragegebied voor vogels.

Door de struweelvorming naast de min of meer opener gebieden met open grazige vegetaties, afgewisseld met struikvormers als duindoorn, zijn vooral de Lagune en duinvallei goede leefgebieden voor de ree. Het konijn is algemeen voorkomend en af en toe is een vos gesignaleerd.

De rietzone langs de Boulevard is interessant voor het baardmannetje, de blauwborst en de Noordse woelmuis.

Dit gebied vervult ook een functie als broed- en foeragegebied voor vogels als de blauwe kiekendief, diverse steltlopers en watervogels, alsook eendsoorten en ganzen.

Door de afwisselende begroeiing komen in het gebied veel verschillende soorten insecten voor.

Een deel van het Groene Strand wordt begrast door schapen en koeien. In verband met het dichtgroeien van grote gedeeltes van het Groene Strand en de duinvallei wordt onderzocht of het mogelijk is om hier bijvoorbeeld paarden (pony's) en/of Galloways te laten grazen om het gebied afwisselend te houden.

Ecologische hoofdstructuur/natuurontwikkelingsgebieden.

Vanuit het Natuurbeleidsplan (1990) van het ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, waarin een concept van ecologische hoofdstructuren werd geïntroduceerd, is door de provincie Zuid-Holland in samenwerking met Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland, in samenwerking met

Consulentschap NBLF in het rapport "Streefbeelden ecologische structuur in Zuid-Holland" (1992) de hoofdstructuur aangegeven van het stelsel van kern- en natuurontwikkelingsgebieden. Vervolgens is in de following up in het fase II-rapport "Knelpuntenlijst versnippering natuur in Zuid-Holland" (1993) (wederom een coproductie) en het rapport "Ecologische verbindingzones in Zuid-Holland" (1996) van de provincie Zuid-Holland, gedetailleerd weergegeven hoe de situatie is bij het Oostvoornse Meer.

Het gebied valt, voor zover het het water betreft, samen met het Brielse Meer in de *Randstad-groenstructuurzone*. Het zuidelijke deel heeft als hoofdstructuur *natuur* gekregen en sluit aan op het gebied van het Voorns Duin, dat als "habitat- en foeragegebied" een belangrijke hoofdzone is. Over het westelijke deel van het Brielse Meer is een verbindingzone (nummer 74b) geprojecteerd richting Oostvoornse Meer, dat als natuurontwikkelingsgebied nog moet worden aangepakt.

Volgens de knelpunteninventarisatie is de overgang van het Brielse Meer naar het Oostvoornse Meer ten hoogte van de N218, Brielse Maasdam (nummer 251) en de N218, het gebied Zeeburg (nummer 252), ten zuiden van de Brielse Maasdam als te verbeteren (door de provincie Zuid-Holland) opgenomen.

Binnen het onderhavig peilgebied is geen zoekgebied voor natuurontwikkeling opgenomen.

Relatienota beheers- en reservaatgebieden/ beheersplan Voorne-Putten.

Volgens de op 1 april 1992 door Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland vastgestelde herziening van het beheersplan Voorne-Putten valt het peilgebied Oostvoornse Meer buiten het plangebied.

Natuurontwikkeling.

In het kader van de natuurontwikkeling is op initiatief van de stichting het Zuidhollands Landschap is een voorstudie verricht naar de mogelijkheid van een natuurlijker afwatering van de "Vliegveldvallei Oostvoorne". In mei 1995 is dit rapport door bureau D + K opgesteld.

In september 1995 kwam van hetzelfde bureau het rapport "Beheersvoorstellen Natuurontwikkelingsproject Groene Strand te Oostvoorne" uit, waarin enige alternatieven naar voren zijn gebracht.

Recreatie.

Algemeen.

Nadat halverwege de jaren zeventig de eerste recreatieve voorzieningen werden getroffen door het recreatieschap, heeft uitsluitend de *dagrecreatie* een grote vlucht genomen. Vooral de noordzijde van het meer heeft door z'n inrichting eraan bijgedragen dat windsurfing en de duiksport zich hier konden ontwikkelen. Het gedeelte zuidoever is overwegend een lokaal familiair dagrecreatie-gebeuren.

Het recreatieschap Voorne-Putten-Rozenburg heeft in verband met haar "Inrichtingsplan Noord-oever" werken uitgevoerd. Deze hielden onder meer in de bouw van een duiksteiger nabij de loswal, een trailerhelling voor de reddingsbrigade, het opknappen van de zandbodem achter de grinddammen en ophogen van het strand met vers zand; tevens werden ter plaatse meer openingen in de grinddammen gemaakt om de explosieve groei van de zogenaamde roodwier tegen te gaan.

Bestrijding van wier en alg.

In het Oostvoornse Meer komt geen overlast van algen voor doordat de waterkwantiteit en het brakke milieu dit verhinderen.

Wel is vooral bij warm weer een overdadige wiergroei in de ondiepe wateren achter de grinddammen een terugkerende overlast voor de recreanten.

Op advies van het Waterloopkundig Laboratorium en in overleg met het Recreatieschap Voorne-Putten-Rozenburg is een aantal grotere doorsteken in de grinddammen gemaakt en zijn dammen

dusdanig geherprofileerd. Het resultaat hiervan is, dat een betere doorstroming van de ondiepe gedeeltes wordt bewerkstelligd.

4. Kader van het peilbesluit.

Algemeen.

Het gebied waarvoor het peilbesluit geldt, heet het peilgebied en is hier tevens het bemalingsgebied. Aangezien alleen het peil van het open water van het Oostvoornse Meer variabel tussen bepaalde grenzen is, is het peilgebied dus kleiner dan het bemalingsgebied, dat ook duinen zonder peilbeheer bevat.

Het peilgebied ontvangt zoet water uit de duinen en regenwater; ook moet rekening worden gehouden met een aanzienlijke zoute kwel.

De afvoer van overtollig water vindt plaats via een gemaal en/of door verdamping.

Het IWBP 2.

Het Integraal Waterbeheersplan 2 van het waterschap, met een geldigheidsduur van 1999 tot 2003, is in samenwerking met de zeven waterschappen in Zuid-Holland Zuid opgesteld.

In dit IWBP 2 vindt een brede belangenafweging plaats ten aanzien van alle aspecten die te maken hebben met het waterbeheer, zowel kwalitatief als kwantitatief.

Naast het integraal plan is voor ieder waterschap afzonderlijk een meerjarenplan gemaakt dat jaarlijks wordt herzien.

Centraal in het plan staan de doelstellingen verwoord; aan de hand hiervan volgt een beschrijving van de huidige en gewenste situatie en vervolgens de maatregelen die tot de gewenste situatie moeten leiden.

Het Oostvoornse Meer is in het IWBP 2 opgenomen als peilgebied 801 met functie natuurgebied en water.

Uitgangspunten bepaling oppervlakten.

De uitgangspunten tot bepaling van de oppervlakten van het peilgebied zijn de volgende:

- de binnenkruinlijnen van de primaire waterkeringen en het hart van de duinregel van 1910 en het fiets-/voetpad van de Boulevard te Oostvoorne;
- de waterscheiding in de duinen in het verlengde van het Jachtpad in het westelijk deel van het peilgebied;
- waterlijn volgens de luchtcarteringsfoto's.

De oppervlakten zijn met behulp van de computer bepaald vanaf de Grootschalige Basis Kaart Nederland (GBKN).

5. Waterhuishoudkundige situatie.

Geografische begrenzing en gebiedsgrootte.

De situering van het peilgebied Oostvoornse Meer is reeds beschreven in hoofdstuk 3.

Globale aanduiding: een gedeelte van de Duinen van Voorne (duinregel 1910), primaire dam, waterkering aan de noordzijde en oostzijde en Boulevard Oostvoorne.

De totale grootte van het bemalingsgebied is 641,3 hectare.

Hieronder is begrepen 319,3 ha. blijvend open water.

De waterhuishoudkundige infrastructuur.

Het gebied van het Oostvoornse Meer wordt behalve door regenwater en kwel, belast met zoet drangwater uit de duinen. De afwatering van de vliegveldvallei naar het Groene Strand heeft een verval van 1,40 meter over een afstand van zo'n 200 meter. Door zijn slingerend verloop heeft het toch een enigszins natuurlijk karakter. Vlak voor het Groene Strand gaat het water middels duikers onder het fiets-/voetpad en de Betonweg door.

Vanaf de weg gaat het water via een diepliggende sloot (de zogenaamde "Strandbeek"), (tot 1,50 meter onder het maaiveld) over het Groene Strand. De reden van de diepe ligging is dat na de aanleg van de weg evenwijdig aan het Voornse Duin toen hier nog sprake was van getijdewerking, een aanzienlijke aanzanding heeft plaatsgevonden tot een hoogte van NAP +1,95 meter over vrijwel de gehele breedte van de vroegere afwateringszone. Via een aftap aan het begin van het Groene Strand kan water worden ingelaten in het duinvalleitje aan het begin van de Strandhaak. Het teveel aan water gaat via een overloop over het strand aan de zuidoostkant van het badstrand het Oostvoornse Meer in. Het Zuidhollands Landschap, als de beheerder van het natuurterrein, houdt hier een zoveel mogelijk natuurlijke afwatering in de gaten en regelt zonodig bij.

In het peilgebied komen geen hoofdwatgangen voor.

Water af- en aanvoer.

Het enige peilregulerend kunstwerk van het Oostvoornse Meer is het aan de noordzijde gesitueerde pompgebied met één pomp met een capaciteit van 10 m³/minuut. Dit betekent dat de pomp per etmaal een peilverandering van circa 4,5 millimeter kan bewerkstelligen.

Zie ook hoofdstuk 2, peilbeheersing, pompgebied en botenhuis.

Mogelijkheden tot wateraanvoer zijn niet aanwezig.

Peilbeheer.

Bij de overdracht heeft Rijkswaterstaat het waterschap meegedeeld dat er zover hen bekend geen officiële vaststelling van het peilbeheer is, zie ook blz. 7, geschiedenis van de peilbeheersing.

In de praktijk is door Rijkswaterstaat zoveel mogelijk getracht de volgende peilen te handhaven:
van 1 oktober tot 1 april minimaal NAP +0,30 meter tot maximaal NAP +0,45 meter;
van 1 april tot 1 oktober maximaal NAP +0,60 meter.

Bij de overdracht was aan de noordzijde van het meer een rioolbergingskelder gesitueerd met een overloop van NAP +0,60 meter. Om deze reden werd een streefpeil door het Rijk gehandhaafd van gemiddeld NAP +0,40 m als aanslagpeil voor de bemaling. Eind 1998 is door het recreatieschap deze overstort afgestopt, zodat geen verbinding met het meer mogelijk is. Er kan daardoor een grotere fluctuatie van het peil getolereerd worden.

In het droge jaar 1996 is in het najaar als laagste stand een waterstand van NAP +0,07 meter gemeten.

Geheel 1997 was het peil gemiddeld NAP +0,47 meter en vanaf de overdracht is de bemaling tot september 1998 niet in werking geweest. Na de hevige regenval van september 1998 heeft de pomp continu gedraaid, maar door de aanhoudende regenval werd eind november 1998 een peil van NAP +0,74 meter opgetekend. De grinddammen lagen toen nog ca. 10 cm. boven water. De bemaling is tot eind maart 1999 continu in werking geweest tot het peil weer was gezakt tot beneden de N.A.P. +0,60 meter.

De hoogst gemeten waterstand van N.A.P. +0,74 meter is pas ruim een maand na de grote regenval van september 1998 ontstaan en moet te wijten zijn aan de afstroming van drangwater uit de duinen.

Uit onderzoek blijkt, dat normaal de zoute kwel geen noemenswaardige invloed heeft op het peil van het Oostvoornse Meer. Aangenomen wordt, dat binnen de peildynamiek, de (normale) regenval, drangwater uit de duinen, kwel en verdamping in evenwicht zijn.

Zie ook bijlage 1, 2, 3 en 4: overzicht peilbeheer Oostvoornse Meer 1996, 1997, 1998, 1999 en gemiddelde neerslag per maand bij Gemaal Trouw.

Relatie met de kwaliteitsbeheerder.

Voordat het waterschap De Brielse Dijkkring het kwantiteitsbeheer van het Oostvoornse Meer in 1996 kreeg overgedragen, droeg Rijkswaterstaat de verantwoordelijkheid van zowel het waterkwantiteitsbeheer als het kwaliteitsbeheer.

Er is door het Rijk min of meer regelmatig het zoutgehalte van het (oppervlakte-)water bepaald en werd voor diverse onderzoeken incidenteel gemonsterd.

Nadat het waterschap het beheer en onderhoud bij koninklijk besluit had overgedragen gekregen, heeft Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland hierna het Zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden met de taak van het waterkwaliteitsbeheer van het Oostvoornse Meer belast.

Zie ook verder hoofdstuk 7, kwaliteitsbeheer.

Calamiteitenbestrijding.

In het IWPB 2 is omtrent de calamiteitenbestrijding het volgende opgenomen.

De waterschappen zijn van oudsher ingericht op calamiteitenbestrijding. Onder calamiteitenbestrijding wordt verstaan, het treffen van maatregelen bij inadequaat functioneren van de waterhuishouding of bij gebeurtenissen die de waterkwaliteit bedreigen, waarbij de gevolgen zoveel mogelijk worden voorkomen of worden beperkt. Onder calamiteitenbestrijding wordt ook gerekend botulismebestrijding en kadaververwijdering.

Botulismebestrijding.

Ingevolge de Deconstructiewet is de gemeente verantwoordelijk voor de aangifte, het ophalen en de overdracht aan het destructiebedrijf van aan botulisme gestorven vogels en andere dieren.

De verantwoordelijkheid voor de verwijdering van door botulisme getroffen eenden berust bij de gemeente.

Aangezien door de grote waterdiepte van het Oostvoornse Meer en de constante wervelstroming tussen de zoete-, brakke- en zoute waterlagen komt botulisme hier niet voor. De mogelijk gevonden exemplaren kunnen besmet zijn in water elders.

Kadaverbestrijding.

Het waterschap heeft weliswaar geen wettelijke taak op het terrein van het verwijderen van dierlijk afval alsmede de verwijdering van kadavers uit oppervlaktewater, maar in haar functie van beheerder signaleert zij en werkt nauw samen met bijvoorbeeld het recreatieschap of de natuurbeherende instantie. Primair ligt de verantwoordelijkheid voor de kadaverbestrijding bij de eigenaar of houder van het materiaal. Uit praktische overweging en gelet op de brede kijk zal de waterbeheerder kadavers uit het oppervlakte water verwijderen en vervolgens aanbieden aan de gemeente die op dit punt van oudsher en op grond van de Deconstructiewet een taak heeft.

Met de gemeente Westvoorne zijn hieromtrent concrete afspraken gemaakt.

6. Drooglegging.

Droogleggingsnormen.

Aangezien het grootste gedeelte van het "land" van het bemalingsgebied de bestemming *natuur* en het overige deel de gebruiksbestemming *recreatie* heeft, en er dus geen agrarische belangen spelen, gelden voor dit peilbesluit niet de in het provinciale Grondwaterplan (1986) genoemde droogleggingsnormen.

Uitgaande dat in natuurgebieden het (grond)water het (grond)water moet blijven, is hier geen reden de drooglegging te normeren. Ook het "niet-blijvend" oppervlaktewater in de duinen, dat afhankelijk is van de hoeveelheid neerslag en de "vulling" van de zoetwaterbel in de duinen, is niet te reguleren.

De natuurbeherende instantie het Zuidhollands Landschap heeft uiteraard haar wensen aangaande de duinen en het Groene Strand, zoals verwoord in de beheersvoorstelnota's "Afwatering Vliegveldvallei" en "Natuurontwikkelingsproject Groene Strand"; beiden uit 1995.

Ambtelijk zijn de plannen indertijd met medewerkers van het Zuidhollands Landschap door- gesproken en dienen geen direct waterschapsbelang.

Zij regelt zelf waterstanden in het duingebied door middel van schotjes in het gebied waar geen peil is te handhaven. Bedoelde regeling is vooral gericht op het droog, dras of nat houden van diunvalleien en is sturend ten behoeve van de natuur.

7. Waterkwaliteit.

Algemeen.

Zoals reeds vermeld onder "relatie met het waterkwaliteitsbeheer" is sinds 1996 het Zuiverinsschap Hollandse Eilanden en Waarden belast met de waterkwaliteit.

Het Oostvoornse Meer staat niet in open verbinding met aanliggende wateren. Hierdoor komt geen extra vervuiling in het water dan mogelijk het ertsstof, afkomstig van de Maasvlakte.

Het Oostvoornse Meer heeft een bijzonder groot doorzicht. De laatste jaren schommelt het doorzicht tussen de 5 en de 8 meter. De diepte tot waarop zonlicht kan doordringen is ongeveer twee maal de zichtdiepte. Tot op 10 tot 15 meter dringt het zonlicht door en kunnen zich water- planten vestigen die mede zorg dragen voor een relatief hoog zuurstofgehalte.

Biologische Waterkwaliteit.

Het Oostvoornse Meer is een meer met brak water van hoge kwaliteit. Bij de aanleg was het zoutgehalte vergelijkbaar met zeewater (Cl-gehalte 15.000 mg/ltr). De huidige waarde ontleent het meer vooral aan zijn brakke karakter. Er komt ook een specifieke brakwater-gemeenschap voor.

De ecologische waterkwaliteit is uitstekend (klasse II). De fosfaatconcentratie is relatief hoog, passend bij het brakke karakter van het meer. De stikstofconcentratie is echter zeer laag en daardoor beperkend voor de vegetatie-ontwikkeling. Het zuurstofgehalte is hoog en stabiel.

Het Oostvoornse Meer heeft - door het brakke karakter - een belangrijke waarde voor vissers door de aanwezigheid van (uitgezette) forellen. Deze vissoort gedijt als één van de weinige vissoorten in het brakke water. Het meer is door het goede zicht ook erg in trek bij duikers. Het water voldoet aan de zwemwaternormen voor doorzicht, stikstof, chlorofyl-a en de bacteriologische kwaliteit. Zie ook de onderstaande tabel.

Chloridegehalte.

Vanaf 1973 is het Oostvoornse Meer langzaam aan het verzoeten. Het chloridegehalte schommelt momenteel rond de 6000 milligram/liter en kan worden beschouwd als matig brak. Gebleken is dat in het Oostvoornse Meer geen zoutstratificatie optreedt (Stronkhorst, 1987). Uit verder onderzoek blijkt dat het chloridegehalte van het water in de bovenste 4 à 5 meter redelijk homogeen is. Er is geen sprake van gelaagdheid. Waarschijnlijk komt dit door de grote oppervlakte en het mengeffect als gevolg van de windgolven.

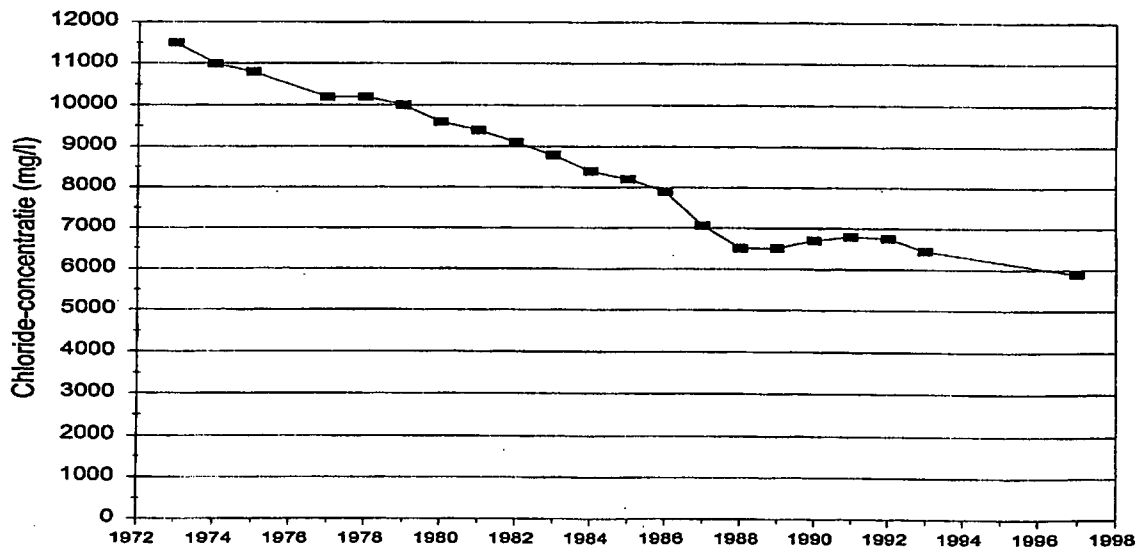
Het chloridegehalte in het Oostvoornse Meer vertoont vanaf 1973 een dalende tendens, het meer is tot nog toe dus steeds zoeter geworden. Zie ook grafiek.

Het is echter op dit moment volgens het Zuiveringschap Hollandse Eilanden en Waarden (ZHEW) nog niet duidelijk of het Oostvoornse Meer van zichzelf verder verzoet.

Zij heeft op verzoek van het waterschap in verband met de "roodwier-problematiek" (waarover verder) een visie opgesteld ten aanzien van de inlaat van zeewater in het Oostvoornse Meer, waarbij eveneens de waterkwaliteit in het Beerkanaal/ Hartel-kanaal is betrokken.

Het ZHEW concludeert dat er op dit moment geen reden bestaat voor de noodzaak van waterinlaten hiervoor van uit waterkwaliteitsoogpunt.

Waterkwaliteit van het Oostvoornse Meer in recente jaren (concentraties in mg/l.)				
Jaar	Cl-	N _{tot.}	P _{tot.}	O ₂
1987	5329	4,30	0,43	11,0
1988	6500	1,10	0,39	10,8
1989	6500	0,90	0,42	10,3
1990	6703	0,96	0,39	10,1
1991	6795	0,78	0,39	11,5
1992	6756	0,69	0,33	10,6
1993	6440	0,72	0,47	9,8
1994	*	*	*	*
1995	*	*	*	*
1996	*	*	*	*
1997	5925	*	*	11,7
1998	5895	0,55	0,47	11,1

* Geen opnames uitgevoerd door ZHEW.

Chlorideconcentratie (milligram/liter) Oostvoornse Meer 1973-1998

Kwel en inzijging.

Dat er bij het Oostvoornse Meer sprake zal zijn van kwel en inzijging zal duidelijk zijn als men bedenkt dat tijdens de zandwinning er zuigdiepten zijn gehaald tot NAP -65 meter.

Hierbij is de pleistocene kleilaag (de zogenaamde Rotterdamse Leemlaag) op circa 20 to 25 meter diepte doorboord en zijn grof zand- en grintlagen beroerd.

Toentertijd is, om de kwel te beperken, een peil van gemiddeld NAP +0,40 meter ingesteld.

De praktijk heeft uitgewezen, dat onder normale omstandigheden de kwel, drangwater van uit de duinen, regen en verdamping in evenwicht zijn.

8. Peilvoorstel.

Overweging.

Gezien het voorgaande en het nagestreefde peil vanaf 1973 ligt het in de rede dit streefpeil van NAP +0,40 meter te handhaven.

In het kader van een natuurlijker peilbeheer staat het waterschap een dynamisch peilbeheer binnen bepaalde grenzen niet in de weg. Met belanghebbenden als het recreatieschap, de vis- en duikclub, de ondernemers rond het Oostvoornse Meer en het Zuidhollands Landschap is overleg gevoerd over de voors en tegens van fluctuatie van het peil.

Er moet naar gestreefd worden de recreatieve voorzieningen aan de noordzijde van het meer veilig te stellen tegen inundatie; bij de hevige regenval in september 1998 heeft het water een peil bereikt van ca. N.A.P. +0,74 meter en leverde toen geen gevaar op. Wel moet rekening worden gehouden met opwaaiing, waardoor plaatselijk peilverschillen kunnen ontstaan.

De overstort van de rioolverzamelkelder aldaar is door het recreatieschap VPR afgestopt zodat geen vervuiling van het meer kan ontstaan of de kelder vanuit het meer kan onderlopen. Zij laten de kelder regelmatig leegzuigen.

De ondergrens wordt door de natuur bepaald en komt normaal in de zomer niet onder de N.A.P. +0,15 meter; de laagst gemeten waterstand bedraagt N.A.P. + 0,07 meter.

Bij fluctuaties zal rekening moeten worden gehouden met een kans op grotere oeverdeformatie en tijdelijk grotere of geringere diepte tussen de grinddammen, hetgeen meer onderhoudskosten met zich mee kan brengen aan oevers en grinddammen.

Voorstel.

Om de bovengrens van het peil van het Oostvoornse Meer te begrenzen en een buffer te behouden bij zware regenval, stelt het waterschap voor de inwerkingtreding van de pomp af te stellen op N.A.P. +0,60 meter. Het peil kan hier, zoals met de zware regen van september 1998 na verloop van tijd nog wel bovengaan stijgen. Hoewel bij circa N.A.P. + 0,85 meter de grinddammen onder water gaan, bestaat er met name voor de recreatie geen gevaar.

De ondergrens wordt door de natuur bepaald. Naar verwachting zal het natuurlijk minimum peil niet lager komen dan N.A.P..

Naar verwachting zal het gemiddeld peil normaal rond de N.A.P. +0,45 meter schommelen.

Conclusie: een dynamisch peilbeheer met peiltoleranties normaal tussen N.A.P. en N.A.P. + 0,60 meter. Bij een waterstand van N.A.P. +0,60 meter of hoger wordt kunstmatig water afgevoerd.

9. Planologie.

Het gebied van het peilbesluit Oostvoornse Meer is opgenomen in het bestemmingsplan Landelijk Gebied Oostvoorne voor het gedeelte van de duinen van Voorne tot globaal de Strandweg-west. Het overige deel van het peilgebied valt in het bestemmingsplan Westvoorne Zeegebied 1999, dat in ontwerpprocedure is.

Naast de bestemmingen primair waterkering en waterkering om de waterstaatkundige belangen veilig te stellen, zijn de bestemmingen natuur en recreatie en diverse mengvormen hiervan opgenomen. De natuurterreinbeherende instanties hebben een wensnotitie het licht doen verschijnen met het plan het Oostvoornse Meer weer in open verbinding te brengen met de Noordzee. Bij verdere concretisering van deze plannen zal het waterschap de gevolgen toetsen volgens haar waterstaatkundige taken.

10. Overleg met instanties.

De provinciale Verordening Waterbeheer Zuid-Holland schrijft in artikel 33 voor dat bij de opstelling van een peilbesluit een aantal instanties geraadpleegd dient te worden.

In concreto is overleg geweest met de volgende instanties:

- gemeente Westvoorne;
- Recreatieschap Voorne-Putten-Rozenburg;
- Zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden;
- provincie Zuid-Holland;

Tevens zijn de stukken ter commentaar gezonden aan de desbetreffende overkoepelende belangenorganisaties en natuurbeherende instanties:

- federatie van hengelsportverenigingen De Randstad;
- Vereniging Natuurmonumenten;
- stichting het Zuidhollands Landschap;
- stichting Natuur en Landschap Voorne-Putten;
- WLTO.

Behandeling heeft eveneens plaatsgevonden in de commissie Water van het waterschap d.d. 30-10-2000.

Bovengenoemde instanties hebben het voorontwerp peilbesluit Oostvoornse Meer opgestuurd gekregen.

Van de volgende is schriftelijk een reactie binnengekomen:

- Zuiveringsschap Hollandse Eilanden en Waarden, gaan akkoord;
- Provincie Zuid-Holland, enige vragen de tekst hier en daar wat aan te scherpen. Dit is gebeurd in het ontwerp-peilbesluit op pagina 2, 9, 15 en 18;
- Federatie van Hengelsportverenigingen De Randstad, bedenkingen over de maximale waterstand met betrekking tot de bereikbaarheid van de grinddammen.
Het waterschap stelt zich op het standpunt eerst ervaring met het dynamisch peilbeheer op te doen. In het periodiek overleg met De Randstad en het Recreatieschap Voorne-Putten-Rozenburg zal de bereikbaarheid van de grinddammen op de agenda worden gezet.
Mocht in de toekomst blijken dat zich onoverkomelijke moeilijkheden met de bereikbaarheid voordoen, dan zal in gezamenlijk overleg gezocht worden naar een adequate oplossing.

11. Inspraak.

Met de invoering van de Algemene wet bestuursrecht kan de in artikel 35, juncto 22, van de Verordening Waterbeheer Zuid-Holland bedoelde regeling opgevat worden als een inspraakprocedure.

De inspraakprocedure van het waterschap is daarom van toepassing.

Op grond van de provinciale Verordening Waterbeheer Zuid-Holland heeft het ontwerp-peilbesluit met ingang van 18 augustus tot en met 15 september 2000 ter inzage gelegen.

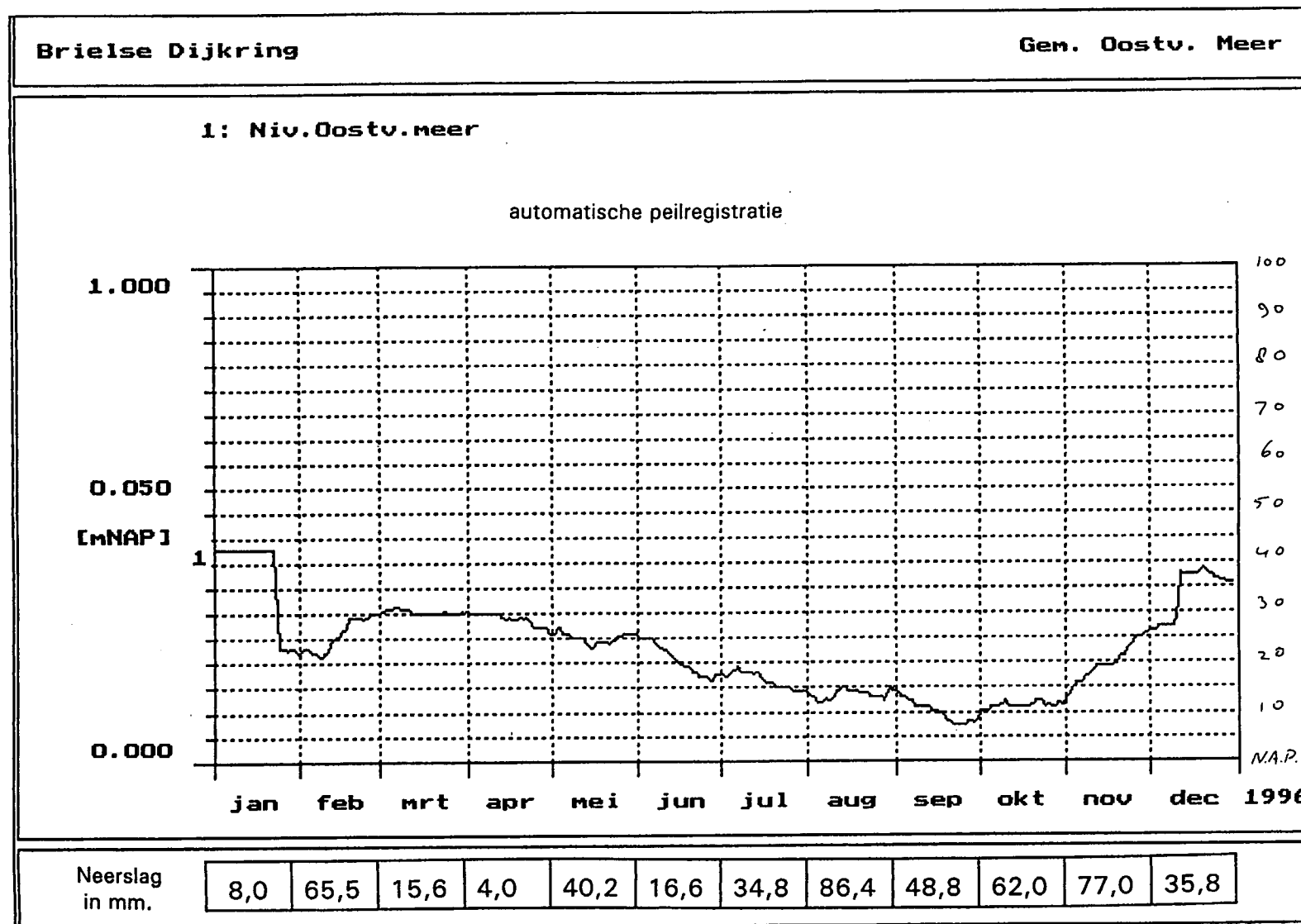
12. Commentaar.

Het ingebrachte commentaar van hierboven genoemde instanties is verwerkt. Er zijn naar aanleiding van de tervisielegging geen reacties binnengekomen.

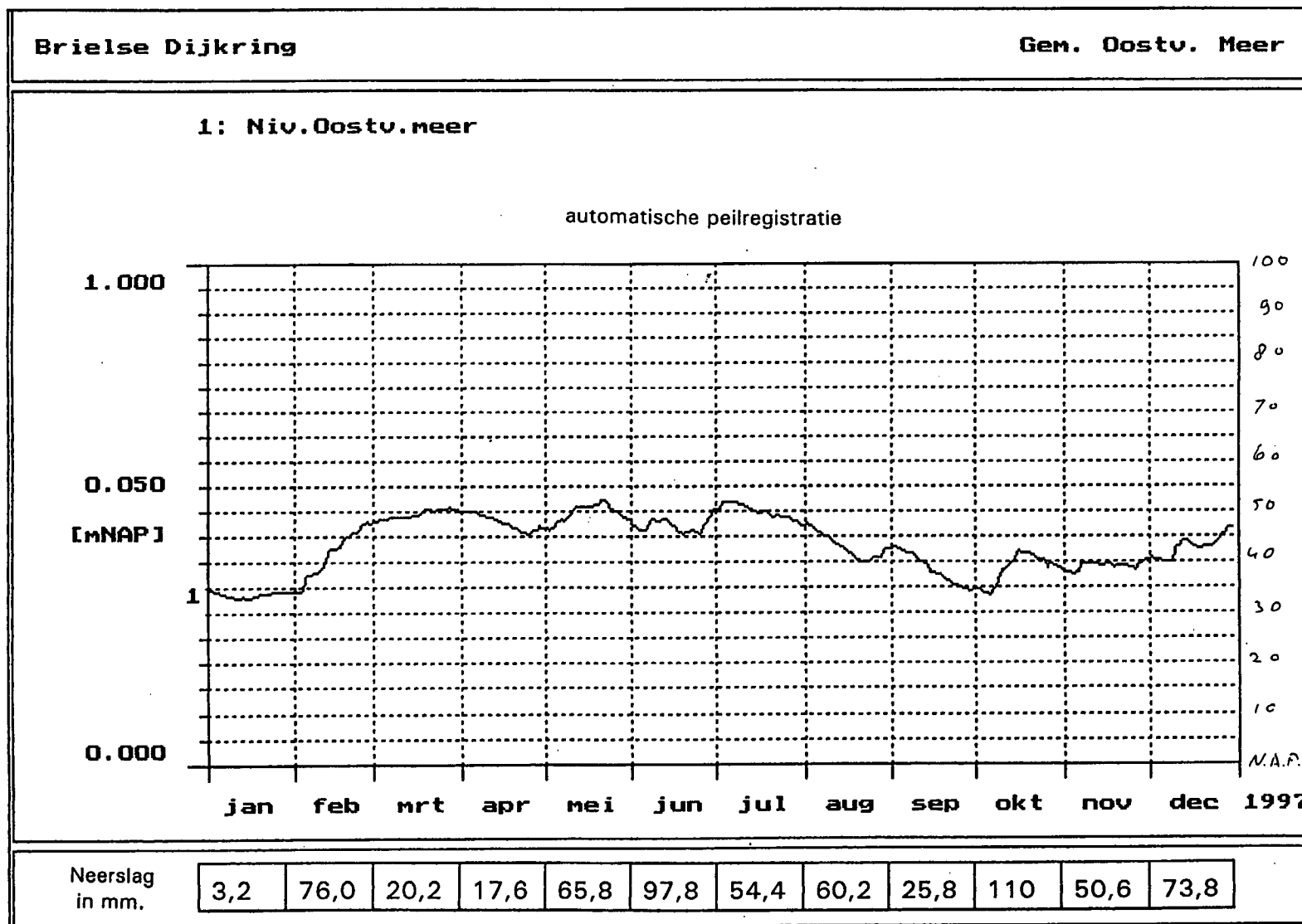
13. Gebruikte literatuur.

Integraal Water BeheersPlan 2 Zuid-Holland Zuid 1999-2003;
provinciaal Waterhuishoudingsplan, partiële herziening 1995-1998;
brochure Integraal Waterbeheer 10 (RWS 1998);
Ontstaansgeschiedenis van het Industriegebied Maasvlakte 1963 t/m 1993
(gemeentewerken Rotterdam, A.W.Witter 1994);
brochure Maasvlakte Ontwikkeling (gemeentelijk Havenbedrijf Rotterda e.a.);
Basisplan West-Voorne (O.L.Rijnmond 1982);
C.Sipkes, boekje "Voorne" (1952);
Geologische kaart van Nederland, Rotterdam-west (37W);
Bodemkaart van Nederland (Stiboka);
Interim-Beleidsnota R.O., Stadsregio Rotterdam (mei 1995);
Plan van Aanpak ROM-project Rijnmond 1993;
Een beeld van het Zuid-Hollands Landschap, Voorne-Putten (1991);
Regionaal GroenStructuurPlan (RGSP 1995-2010);
Begrenzingsplan natuurontwikkeling binnenduinrand Voorne en Haringvliet;
Beleidsplan Natuur en Landschap provincie Zuid-Holland;
Ecologische Structuur Zuid-Holland, Streefbeelden (1992);
Knelpuntenlijst versnippering natuur in Zuid-Holland; (1993);
Ecologische Verbindingszones in Zuid-Holland (1996);
Afwatering Vliegveldvallei Oostvoorne (ZHL 1995);
Natuurontwikkelingsproject Groene Strand (ZHL 1995);
Toepassing van evenwichtsrelaties op de Haringvlietmond (RWS 1997);
Visstandbeheersplan Oostvoornse Meer (de Randstad 1997);
Westvoorne bestemmingsplan Zeegebied 1999;
Bestemmingsplan Landelijk gebied Oostvoorne
Ontwikkelingsvisie Recreatiegebied Voorne-Putten-Rozenburg (TRS 1996);
Oostvoorne aan Zee (Hollandschap 1995);
Cultuurtechnisch Vademecum;
Meerjarenplan waterbeheersing De Brielse Dijkkring 1998-2002;

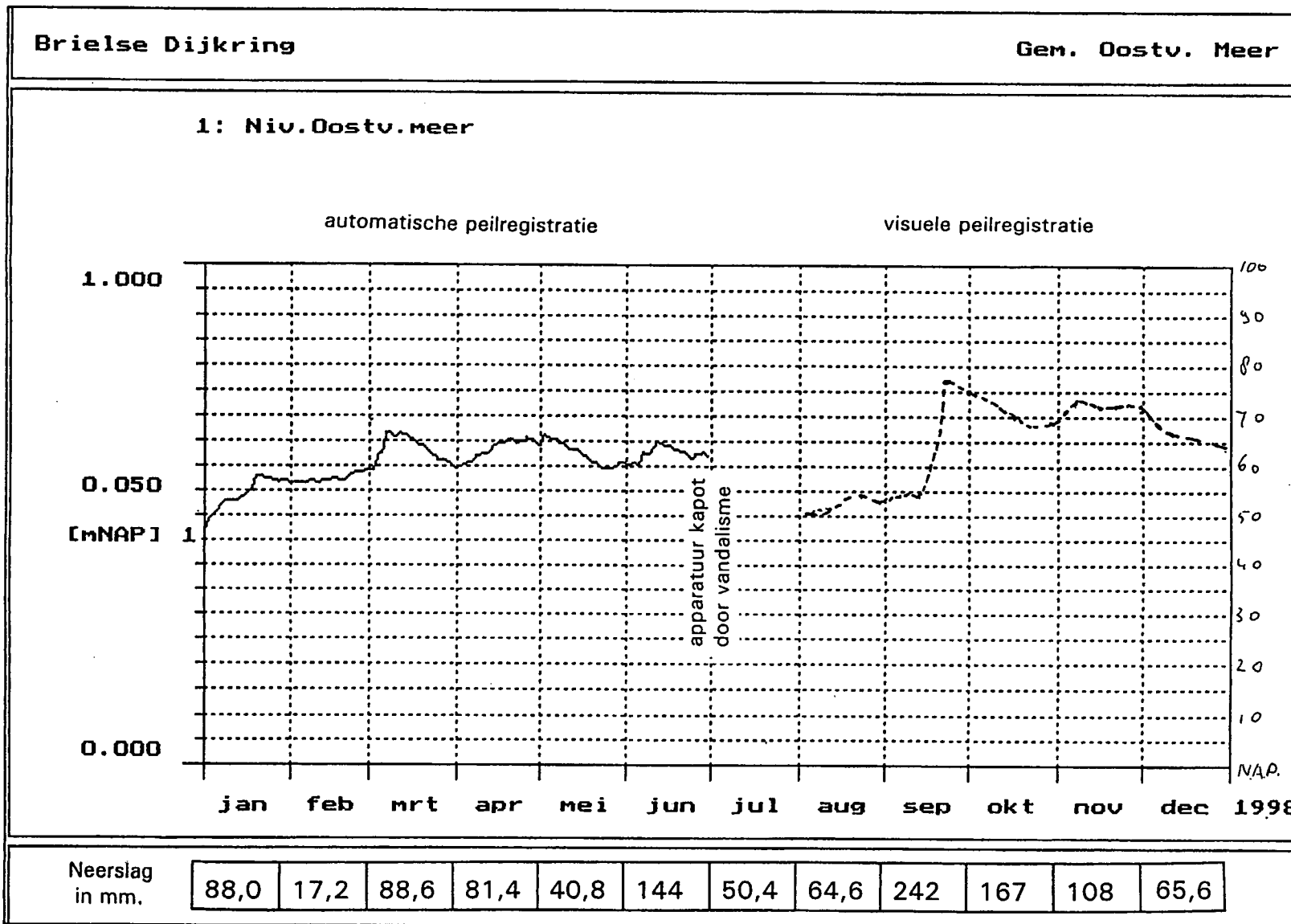
Tabel 1

Tabel 2

Tabel 3

Tabel 4

